

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. B.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2013 r.,

zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punkcie 2. wyroku Sądu

Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2012 r., dotyczące rozstrzygnięcia o kosztach procesu,

uchyła zaskarżone rozstrzygnięcie i wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z 13 kwietnia 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda S. B. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 22 czerwca 2011 r. i zasądził od powoda na rzecz pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. w W. kwotę 5.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję. Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny powołał art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W zażaleniu na powyższe rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie kosztów postępowania powód zarzucił, że zapadło ono z obrazą prawa materialnego, to jest § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) poprzez ich błędne zastosowanie oraz § 6 pkt 6 tego rozporządzenia przez jego pominięcie. Podał, że wytoczył powództwo o zapłatę kwoty 172.182 zł, wobec powyższego do określenia kosztów zastępstwa procesowego miały zastosowanie przepisy § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, które przewidują wynagrodzenie radcy prawnego w pierwszej instancji według stawki 3.600 zł, a w postępowaniu apelacyjnym na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 w kwocie 2.700 zł.

W konkluzji powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na rzecz pozwanego kwoty 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stosownie zaś do art. 109 § 2 zdanie drugie k.p.c., przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Stawki opłat za czynności radców prawnych, o których mowa w art. 98 § 3 k.p.c. określa powołane wyżej rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych (...). Skoro wartość przedmiotu sporu w sprawie wytoczonej przez powoda wynosiła 172.182 zł i taka też była wartość przedmiotu zaskarżenia orzeczenia Sądu Okręgowego wniesioną przez powoda apelacją, to wynagrodzenie należne pełnomocnikowi pozwanego w takiej sprawie powinno być oznaczone na poziomie oznaczonym w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych (...), z uwzględnieniem § 12 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

Według § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych (...) podstawę zasądzenia opłaty, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-4, przy czym opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Sąd Apelacyjny nie powołał się na jakiegokolwiek okoliczności, które by uzasadniały zasądzenie na rzecz pozwanego wielokrotności minimalnej stawki wynagrodzenia określonej w tym rozporządzeniu. Trafnie zatem powód zarzuca, że koszty postępowania apelacyjnego zostały przez Sąd Apelacyjny niewłaściwie obliczone.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.